

Sv. Štefan

Pirniče, 26. december 2018

»Cerkev raste iz krvi«

Dragi bratje in sestre!

Sveti Luka, pisatelj Apostolskih del, nam je med drugim zapustil tudi eno najbolj pretresljivih zgodb o smrti prvega krščanskega mučenca. Bil je eden izmed sedmih diakonov, ki so jih apostoli s polaganjem rok posvetili in jim zaupali službo oznanjanja božje besede ter oskrbovanja miz. Bil je mož »na dobrem glasu, poln vere in Svetega Duha«. Bolj kot ostali se je odlikoval po modrosti in duhu, ki se mu nasprotniki niso mogli ustavljati. Kot sijajen govornik je s svojimi pridigami ter močno karizmo privlačil številne poslušalce in bil zato trn v peti nasprotnikom Jezusovega nauka. Po neki njegovi goreči pridigi se je tako vnela burna razprava: nekaj Judov se je začelo prepirati s Štefanom in ga obtoževati »žaljivega govorjenja zoper sveti kraj in zoper postavo«. Podobno kakor Jezusa so tudi njega odvedli pred sodnika in veliki zbor, kjer so ga krive priče nenehno obtoževale. Štefan se je tako sijajno zagovarjal, da je njegov obraz kar zažarel. Sodnik, ki pogleda nanj ni prenesel, ga je brez nadaljnje razprave obsodil na smrt s kamenjanjem. Podivjana množica je Štefana po obsodbi gnala po Jeruzalemskih ulicah do predmestja in ga tam kamenjala do smrti. Po izročilu naj bi se to dogajalo v bližini Damaščanskih vrat. Pri kamenjanju je bil navzoč tudi Jud Savel, ki je takrat to dejanje še odobral, kasneje pa je prav gotovo tudi ta dogodek pripomogel k njegovemu spreobrnjenju.

Smrt prvega mučenca za Kristusa jasno kaže, da si Božje kraljestvo le s težavo utira pot med ljudi. Mnogi, ne le, da ga niso pripravljene sprejeti, pač pa ga naravnost sovražijo in preganjajo. Žal je temu tudi danes tako: pri nas danes kristjanov sicer ne pobijajo, ni pa tako daleč čas, morda nekaj desetletij, ko so to še počeli. Marsikje po svetu - predvsem po deželah, ki jih zaznamuje islamska kultura - to počnejo še sedaj.

Pred dnevi mi je pod roke prišla knjiga »**Poslednji kristjani**« (izšla je pri Celjski Mohorjevi družbi). V njej so popisana grozljiva dejanja, ki jih z namenom spreobračanja v Islam po deželah Sirije in Iraka izvajajo skrajne islamistične organizacije. Pa to ni bilo pred 500 leti, niti v času ateističnega režima, ampak tako rekoč danes.

In vendar. Tako, kot judovski zločin izpred 2000 let, ko so s kamenjem zasuli diakona Štefana, tako tudi smrti današnjih mučencev ne ostajajo brez odmeva. Njihovo pričevanje tudi preko knjig, kot je bila prej omenjena, nagovarja kristjane povsod po svetu: pa ne k maščevanju, saj vemo, da to

v svet prinaša le še več gorja in trpljenja, pač pa k ponosnemu in vedno doslednejšemu življenju po evangeliju. Zato še zdaleč ni prazna misel, da svetost Cerkve raste iz krvi mučencev.

Danes v Sloveniji obhajamo praznik samostojnosti in enotnosti. Naj nam zgled mučenca svetega Štefana pomaga, da se ne bomo zgolj pritoževali nad razmerami v katerih živimo ter pasivno sprejemali nespametne odločitve naših voditeljev, ampak bomo za blagor domovine pripravljeni kaj storiti tudi sami in, če bo potrebno, zanjo tudi kaj pretrpeti. Amen.